לעילוי נשמת ר׳ אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת פקודי – ב' אדר ב' תשפ"ב Shabbos Parshas Pekudei - March 5, 2022

הדלקת נרות שבת – 5:33 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:45 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:10 | סוף זמן תפילה / הגר"א – 10:13 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:38 | שקיעת החמה שבת קודש – 5:52 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 6:42 | צאה״כ/ לרבינו תם – 6:4

אין הצדיק ראוי לכבודו אלא מסיבה זו שמקרב את המקושרים אליו אל השי״ת. יכמו שפירשו בספה"ק בפסוק (דברים ה, ה) 'אנכי עומד בין ה' וביניכם', היינו שהצדיק שהוא בחינת משה. הוא זה העומד בין עם ישראל לבוראם כדי לקשרם אל בוראם, ולעורר בהם אהבה ויראה מלפניו. וזוהי תכלית ענין ההתקשרות אל הצדיק. וראיתי לעורר על כך, יען שהבחנתי שישנה חולשה בקרב הצעירים שכשעושים כהוראת רבותיהם ניכר מתחושותיהם שהרי הם כאומרים הנני מקיים את רצוז הרבי. כלומר. הם שוכחים לגמרי כי מטרת הרבי הוא לגלות להם רצוז השי"ת. והוראתו אינה כי אם רצוז הבורא ב"ה. ואמת הדבר שגם הצדיק בעצמו חפץ שיעשו המקושרים בו את רצוז השי"ת. אבל לא מפני שזה רצונו. אלא מפני זה שהוא רצוז השי״ת. וזה שעושה מה שעושה רק מפני שכך ציוהו רבו הרי זה כמי שעובד עו״ז ר״ל... עלינו לדעת שהיצר הרע הוא ערמומי ביותר. ולפעמים הוא משתמש באותו כלי נשק שהעמידו נגדו. שהרי עצם הדבר של קבלת מרות הוא תחבולה נגד היצר. כי היצר מעקם את דעתו של האדם כדי להסיתו לעבירה. ועל כז באים אל הצדיק כדי שיורה לאדם את הדרך הישרה. וכראות היצר שהורגל האדם לתלות כל הליכותיו בדעת רבו, ושוב לא תהיה ביכולתו לפתותו להרע, מבקש גם הוא לעשות את רווחיו באמצאות תכסיס זה. ומלהיב את לב האדם להמשיר בדרכו

היצר רווחיו... ועל כז עלינו להיות זהיר שלא לשגות מז המטרה חלילה. לכז הדגישה התורה ש'עשה בצלאל **את כל אשר ציוה ה'** את משה'. כי אפילו ששמע רק מה שדיבר אליו משה. הוא שמע זאת ממנו רק מחמת שכר ציוהו הבורא. ורק משום כך עשאו. כי רצה לקיים את רצון הבורא.

הלאה. אולם מסיתו מעט מו האמת. ובמקום שיחשוב שהינו מקיים את רצוז השי״ת

מכוונו אל הכוונה לקיים את רצון רבו. ועושה את רבו כאליל. ובכך כבר קצר

המן, דבפסח כתיב ואכלו את הבשר "בלילה הזה". ובזכות זה "בלילה ההוא" נדדר שנת המלר. וא"כ זהו כוונת רש"י דבזכות פסח עמדה להם כל הניסים של פורים. ונראה לענ"ד שאפשר להוסיף באופז אחר. דהנה חלוק הנס של פורים מנס

של פסח. שהניסים שנעשו ביציאת מצרים היו ניסים גלויים, שהקב"ה שינה את הטבע בכמה אנפי. משא"כ הניסים שנעשו בפורים היו כולם בדרר הטבע. ולא היה שום שינוי בדרד הטבע. שהאופו שזכו כלל ישראל להישועה היה כולו בדרר הטבע. דזה שהיה אסתר בבית אחשוורוש היה בדרר הטבע. וזה שהיה ביכולתה להזמין אחשוורוש והמן לסעודה ג"כ היה בדרך הטבע. ומטעם זה, ביארו המפרשים שמגילת אסתר נקרא על שם אסתר. שהוא מלשוז 'נסתר'. הגם שהיה לה שם 'הסרה'. שהתכלית של כל המגילה. הוא לגלות שהשי"ת הוא המנהיג באופז נסתר. והוא המנהיג כל הטבע. וא"כ לפי"ז יש לבאר כוונת רש"י. שידוע דברי דרמב"ן (סוף פרשת בא) שכתב: "ומן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה". שע"י הניסים גלויים באים לידי ההכרה שהשי"ת הוא המנהיג גם על הנהגת הטבע. וברצונו יכול לשנות הטבע לקיים גזירתו. א״כ י״ל. דרק מתוך הניסים שנעשה בפסח, דהיינו ניסים הגלויים, יכוליז לבא לידי הכרה שכל הנס של פורים היה 'נס נסתר' והיה כולו בהשגחת השי"ת. וזהו כוונת רש"י פורים ופסח. שמתור פסח מכירים הניסים של פורים.

ובצלאל בן אורי בן חור לממה יהודה עשה את כל אשר צוה ה' את משה ... (לח-כב) - חובת ההליכה לאורו של צדיק

תנה הקב"ה העיד על בצלאל ולעיל לה. לא) שמילא אותו ברוח אלקים. בחכמה. בתבונה, ובדעת. והיה זה כדי להפקידו על מלאכת המשכן, והיה ביכולתו לחשוב שמאחר והקב"ה נתו לו 'דיעה' איז הוא תלוי כלל במשה. ויכול הוא לעשות כפי הבנתו, אולם הכתוב העיד כאז שכלל וכלל לא התפאר במעלתו, ובהכנעתו 'עשה את ל אשר צוה ה' את משה', הוא השכיל לדעת שהחכמה היתירה שנתנה לו אינה מבטיחה את הצלחתו אלא לאחר התיטצותו עם משה רבו. שהרי ככל התורה כולה יתנו גם הציוויים על תבנית הכלים למשה, ובהכרח שעליו לדרוש בדעת רבו.

הליכותיו של בצלאל צריכים לשמש כדוגמא לכל אדם. על כל אחד לדעת שהצדיק הוא העומד ביז הבורא יתברר לביז בני ישראל. הקב״ה מסייע בידי עבדיו הצדיקים שיורו לבניו רחומיו את הדרר בה ילכו. ועליהם להכניע עצמם אליו ולבטל את דעתם לדעתו. וגם אלו המובחרים שבעם. שדעתם יפה ובקיאים הם גם כן בתורה בדרכי העבודה צריכים לכוף את עצמם בפני המנהיג המובחר שבקהל. ולא יתחשבו בדעתם כל עוד שאיז הם יודעים שדעת הצדיק נוחה מדעתם. וכפי שאמר **הרה"ק רבי משה מקאבריז זי"ע.** שהכלל הראשוז באמונת חכמים הוא שלא יחזיק האדם את עצמו לחכם. וכלשונו: 'מ'זאל אלייז קייז חכם מיט זייז'...

אמנם. נקודה נוספת רואים. שאף שהיה לבצלאל וליתר העוסקים במלאכה ביטול רצת משה. לא היה זה כי אם כדי לקיים את כל אשר צוה ה'. כי זוהי תכלית עניז ביטול לצדיק. לבוא לידי דבקות הבורא ברור הוא. ולא רק כדי לכבד את הצדיק. כי

אבשטיין שליט"א, בעמרים שדה אברהם

משנכנם אדר מרבים בשמחה (תענית כמ-א) - מהותו של הנם של פורים יתא בתענית (כט.): "א"ר יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב: כשם imesזמשנכנס אב ממעטין בשמחה. כך משנכנס אדר מרבין בשמחה. אמר רב פפא: הלכך. ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי. לישתמיט מיניה באב דריע מזליה ולימצי פשיה באדר דבריא מזליה". ע"כ. ופרש"י: "משנכנס אדר. ימי נסים היו לישראל: פורים ופסח". עכ"ל. הרי מבואר מדברי רש"י שהטעם שחודש אדר הוא זמן של שמחה, היינו מחמת שנעשה בו ניסים לאבותינו. והשמחה אינו רק לימי הפורים. אלא השמחה הוא בכל חודש אדר. כדכת' במגילת אסתר (ט-כב): "כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם החדש אשר נהפר להם מיגוז לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה שמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים". הרי מבואר שכל החודש נהפר

מיגוז לשמחה. וע"כ כל ימי החודש הם ימי שמחה. [ועי' בדברי **הגר"א** במש"כ שם.] אמנם יש להעיר על מה שכתב רש"י שימי ניסים היו. פורים ופסח. הרי הניסים של פסח לא היה בחודש אדר. אלא בחודש ניסו. א"כ מדוע כתב רש"י שנעשה בו ניסים כפסח. וכבר עמד על זה כל המפרשים. **ובספר ילקוט גירשוני** כתב לבאר דברי רש״י. לולא פסח לא היה פורים. וכדאיתא בפסיקתא דאכילת פסח עמדה להם בימי

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (32). Separation of Meat and Dairy. Hot Water Urns. Last week we discussed using hot water urns in Jewish homes and institutions. The conclusion was that one should try to use clean utensils to pour into, if the first cup was dairy or meaty. This means he should wash out the cup from any remainders that are not parve. On Shabbos, one must remember the following: When one pours a second cup, the remainder of the first cup has been cooked already, and if there is no accumulation of liquid, but rather just the dampness clinging to the cup, many *Poskim* hold that it is permitted to pour over that dampness from the urn. However, if one rinses out his cup to remove the milky residue, he has uncooked water in his cup and cannot fill up from the urn till the cup becomes dry or he dries it. If one didn't wash out his cup, the urn is still considered *parve* for a number of reasons, as explained last week.

Urn in Gentile Public Place. If one is in a public place such as a hospital or hotel where gentiles use the hot water urn with non-kosher food and vessels, is a Yid allowed to use that urn? Last week we explained the *heter* for using a Jewish public urn, possibly used with an unwashed milchig cup. It was based on the fact that the liquid connection between cup and urn doesn't produce a transfer of taste to the urn. The steam is also not an issue because: 1) some permit the thinner steam in an open place

מאת הגאון פוז'ר הרב ברוך הירשפקו שושה העם מאת הגאון פוז'ר הרב ברוך, קליבלוד הייסס ראש כהל עסרת חיים ברוך, קליבלוד הייסס

2) some hold that hot metal repels steam from imparting a taste,

3) some lean to say that steam from a pour [irui kli rishon] is not

the same as steam from a *kli rishon*, and does not transfer a taste. 4) when a hot pour meets a cold item under it, the real steam comes from the hot parve water and not from the cold item. These reasons would also apply to a hospital or hotel urn used by gentiles. However, there are some reasons used in a Jewish public urn that do not apply here. In a Jewish urn, the milk residue has already been diluted in the first cup and is nullified in sixty when combining the new water. Here, however, the bottom item might all be treif, such as gentile chicken soup. Also, the Jewish urn is relevant to a milk taste that is going to travel from cup to steam to water to possible meat, which is at least a secondary taste [nat bar nat], while the issue here is real treif which does not have the *heter* of secondary taste.

Conclusion. Due to the halachic back and forth, some *Rabbanim* rule that in regular circumstances one should not use an urn in a gentile place. If one is there for a long period and this makes things difficult for him, he can rely on the lenient reasons and use the urn (1). If it can be determined that the urn is only used for unflavored coffee, it is permitted because unflavored coffee in America is all Kosher. Much of the above does not apply to *Chometz* on *Pesach* and one should never use such an urn on *Pesach*.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – חגיגה דף י"ח.

and brings posukim that *Chol Hamoed* is מלאכה "Our *Gemara* discusses whether or not מלאכה is בעשיית מלאכה" and brings posukim that *Chol Hamoed* is איניט & is only איסור בעשיית מלאכה איסור. There is a איסור להלכה איסור. פור איסור איסור איסור איסור איסור איסור מדארייתא ווא מארכה איסור. ξ ומדארייתא איסור מדארייתא איסור מדאר איסור "לפי צורד העניו שהיה נראה adds **רמ"א add**s "חוה"מ אסור בקצת מלאכות ומותר במקצתו". The אסמכתא The אסמכתא שו"ע are only an אסמכתא באני but the דארייתא explains that there are איסור מלאכה Some hold the לחכמים להתירי but the משנ"ב. The לחכמים להתיר" were qiven מחלוקת: to be ביחליקת is the basis as to whether we put on Tefiliin on חול המועד, or not.

The אינ"ס א j paskens that on שבת ויו"ט it is assur to wear Tefillin. because אות is an אות & to put on Tefillin which is another אינ"ס אוווי"ט אוווי שבת ויו"ט אוווי שבת ויו"ט אוווי שבת ויו"ט אוווי אוווייט אווויט אינע אווויט אינע אווויט אינע אווויט אינע אווויט אינע אווויט אווויט אווויט אווויט אווויט אווויט אינע אווויט אווויט אווויט אינע אווויט אווויט אווויט אווויט אווויט אינע אווויט אוויט אווויט אווויט אינע אווויט אווויט אווויט אינע אינע אווויט אוויט אינע אינע אווויט אווויט אינע אווויט אווויט אינע אינע אינע אינע אינע אווויט אינע אינע אינע אווויט אינע אינע אינע אינע אינע אינע brings a ברכה that says מרלוקת explains this is to avoid ברכה but make the ברכה guietly. The בהנרות תפילין explains this is to avoid (רא"שן י"א But he adds that the achronim agree with the **v"v** not to make a bracha. Since the bracha is not מעכב & also because of מעכב & also because of מעכב א פרכנית להקל

The טור brings that the בני ספרד ב"ג asays that ב"ב asays that the טור brings that the שור brings that the will be brings that the will be brings that the brings that the will be brings that the will be brings that the brings that the will be brings the brings that the will be brings the brings that the will be brings the brings that the will be brings that the will be brings the b יא until one day they found that ישב"ל wrote in a מאמר that it's אסרר. so they stopped. The במשנ"ב ר'ו מ"א explains the reason the איים hold to put on Tefillin. is because they hold איסור מלאכה בחוה"מ is only מלאכה מדאורייתא is only מלאכה מדאורייתא is spermitted, there is no איסור מלאכה מדאורייתא so we must wear Tefillin. The משנ"ב suggests that before donning the Tefillin one should say, "If I am משנ"ב then I am putting them on מצוה. If I am not מחוייב then I am not putting them on מצוה. This way he will be איצא according to everyone. Even according to those who hold אות איז זמן מצוה ווא he won't be אובר בל תוסיף. he won't be אובר בל תוסיף, because he's not putting them on חה"מ איז זמן מצוה ודאי".

In a letter from הגרח"ש ברנבוים, son in law of רע"א, to , to לייבל איגר 'ז', he recounts that when he first got married he didn't wear Tefillin or משנ"ב the savs after that he was משנ"ב to start putting them on without a beracha using the same משנ"ב the במ"א suggests.*

(מובא בשו"ת רע"א כתבים ס' מט) *

R' Avigdor Nebenzahl shlit'a (Chief Rabbi of the Old City of Jerusalem) would say:

כן עשו בני ישראל את כל **העבדה** ... וירא משה את כל **המלאכה**"''. *Melacha* speaks to the constructive act done with foresight. Avoda speaks to the work itself. While Bnei Yisroel can be rated for having completed the physical activity properly (the Avodah), Moshe had the ability to judge their intention and foresight (the Melacha) and this too, he found to be proper."

A Wise Man would say: "True wisdom is like an ocean; the deeper you go the greater the treasures you'll find."

Graphic Copy & Printing (845)352-8533

Printed By: Ouality Printing | Live a life with a focus on Hashem! _ (feel the inner peace which that connection brings)

≈103.850 855.400.5164

מוסדש לעילוי נשמח אבי מורי דרב מאיר שרגא בן ר' אליהו Zvwica יארצייט ו' אדר * הנצב"ה DedicatedByYossie & ChayaKrieger

מעשה אבות .... סימן

וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה ... (למ-מג)

Before the Nazi invasion of Hungary in 1944, the Belzer Rebbe, R' Aharon Rokeach zt", who was at the top of the Gestapo's wanted list, was miraculously smuggled from Poland into Budapest. His wife, children, grandchildren, and in-laws had been brutally set aflame by the Nazis - literally burned to death - and the Rebbe himself was marked for deportation to the death camps. In a harrowing escape, a Hungarian counter-intelligence agent who was friendly to Jews whisked the *Rebbe*, his younger brother, and his *gabbai*, into Hungary. Their rabbinic beards and *payos* shaven, they were disguised as Russian generals who had been captured at the front and were being taken to Budapest for interrogation. Throughout their 250-mile drive across German-occupied Poland to Hungary, they had one close call after another, but miraculously evaded detection. At one check point they were detained and almost exposed, but then, as if from nowhere, three high-ranking Hungarian officials appeared and ordered that their vehicle be let through.

When the news of the Rebbe's arrival in Budapest reached the Jewish community, there was great excitement. R' Avraham Jungreis zt", the chief rabbi of Szeged and a prominent leader of Hungarian Jewry, like many others, sought a meeting with him. When it became known in the hamlet of Szeged, that R' Avraham was actually traveling to Budapest to see the holy Rebbe, countless Jews came to his home, not only from the community, but from a number of the outer provinces as well. They all brought with them kvitlach - petitions - asking the Rebbe for his beracha.

So it was that R' Avraham arrived at the Belzer Rebbe's dwelling with a suitcase that was literally filled to the brim with these kvitlach. He was welcomed into the residence and with great respect and trepidation, he entered the Belzen Rebbe's inner room. The Rebbe greeted him warmly and spoke to him for a minute. But when the Rebbe beheld the suitcase and its contents, he said, "Szegediner Ray, gloibt mir, ich hub nisht kein koyach - Believe me, I simply have no strength, but I give over to you all the *berachos*, blessings. Whomever you bless, will be blessed."

R' Avraham's daughter, **Rebbetzin Esther Jungreis** a"h, commented that looking back upon those years, she often thought that the Belzer Rebbe, with his piercing gaze, must have seen the great love that her father harbored in his heart for every person, and it was that which impelled him to transmit the power of blessing to him. Her father accepted this trust with awe and trepidation. Indeed, he was imbued with a special ability to bless people, and his blessings were sought after for their effectiveness. He never tired of blessing people, and continued to do so till his dying day. R' Avraham's grandsons, who spent Rosh Hashanah and Yom Kippur at his side for many years, would relate that the very short walk from the Beis Medrash to his house would take well over an hour, for their grandfather would stop to greet everyone he met on the way and impart a blessing to them, regardless of who they were or what their level of religious commitment.

Through her outreach work in the *Hineni Kiruv* organization, Rebbetzin Jungreis had the *zechus* of bringing multitudes of people from every walk of life back to the fold. She would take them all to her father, who would bless them - and through those blessings, he became not only their *Rebbe*, but their *zeida*, as well. Although he never mastered the English language, and these people did not speak *Yiddish*, with his blessings, R' Avraham transcended all language barriers.

A young man, a student at Columbia Law School who was ensnared in a cult, was literally dragged to a Hineni Torah seminar by his desperate mother. She forced him to come and he walked in looking obviously out of place. R' Avraham was present at the seminar and spotted him immediately. He strode over to the boy and with great emotion, embraced him, wept over him, and lovingly said, "Du bist a tayere Yiddishe kind - You are a precious Jewish child." As he warmly hugged him and his tears washed over the boy's cheeks, he invoked the blessings of our patriarchs - and those blessings worked like magic! In an instant, this lost, assimilated student took a leap that spanned the centuries and returned to his faith.

מורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY של המלך של המלך שלמה כית HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN ה' ויבא שלמה את קדשי דוד אביו (מלכים א' ז-נא)

Hamikdash, which was a grand edifice primarily meant to function as a physical home for *Hashem* and a place of spirituality where anyone can come to reconnect to Him.

Chazal say that Hashem did not allow Dovid Hamelech to build the Bais Hamikdash and Shlomo, his son, was given that privilege instead. But why, indeed, was Dovid barred from participating in the actual construction and instead had to settle with assisting in the preparations instead?

R' Chaim Leib Shmuelevitz zt"l (Sichos Mussar) explains that while *Chazal* enumerate the many reasons why Dovid did not merit to build the Bais Hamikdash, they all seem to stem from one basic point. The Bais Hamikdash,

The Haftorah discusses the construction of the Bais with all its immense spirituality, served as a "shutter before (Klal Yisroel's) enemies" - meant to keep foreign influences out of the hearts and minds of the *Bnei Yisroel*. As such, it was supremely important for its construction to be built by someone with a pure mind so that he would be able to infuse the building with a sense of purity purely for the sake of *Hashem*.

> Although Dovid was indeed on a high level of spirituality, he nevertheless ruled during a time of constant wars which oftentimes requires a leader to focus his attention solely on that. This made it almost impossible for Dovid to focus his undivided attention to building the Bais Hamikdash purely for the sake of heaven and Shlomo - whose name signifies his reign of peace - was instead tasked with the construction.

ונתתה את מובח העלה לפני פתח משכן אהל מועד ... (מ-ו) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The Torah discusses where to place each of the כלי המשכן. Why does the posuk include the function of this by saying 'לקטורת', but not enumerating the function of the מזבח החצון? Additionally, the Aron was inside the קודש הקדשים What's the significance of linking the Aron with the mizbeach in the above posuk (see Targum Yonasan on all these posukim – ופרתור ופרח (כפתור ופרח)? Apparently there is a direct correlation between these two

The קטורת was famous as a segula for ashirus. Yet "wealth" alone does not create "richness". Wealth is only real wealth when accompanied by Torah and its beautiful way of life. Thus, says the Torah, make sure to put the מאבח הקטורת opposite the Aron, and does NOT refer to its location as opposite the aron, as it is specifically the Aron that symbolizes the *Torah*. One must wisely use the prosperity bestowed upon him by *Hashem* to do tzedaka and chessed, as proscribed by our *Torah*. This is perhaps why the *Torah* writes this *mizbeach's* function. *Ketores*, as we know, represents good smelling aromas, *maasim tovim*, and beautiful actions, thereby teaching us that money must be utilized for only good.

The **Targum Yonasan** on the following *posukim* explains that the חצר, the courtyard, corresponds to the *Avos Hakedoshim* who encircle and protect Klal Yisroel. He further explains that the מסך, the curtain, placed at the opening of the חצר, also refers to the Avos who stand at the entrance to Gehinom, ensuring that their children aren't sent there, as masach can also mean to protect. This is a comforting machshava to realize - that our forefathers and Zaidas are constantly worrying and doing all they can to keep us out of harm's way. May all of our actions be as special and fragrant as the *Ketores*, living al pi HaTorah. And may our ancestors continue to be *meilitzei yosher* for all of *Klal Yisroel* and hasten the coming of *Moshiach Bekarov*!

משל למה הדבר דומה

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה ... (לח-כא) משל: Many years ago, when electricity was first invented. most people had a very primitive understanding of electronic machinery and how the whole thing worked. Even bigger factories that used the "sophisticated" machinery of their times, did not really understand why and how their machines worked.

There was once a clothing factory that decided to modernize their operations, and realized that they required machinery. After some inquiries, they found an appropriate company who could supply them with electric machines. They put through the order and made all the necessary arrangements.

Sure enough, two months later, a large shipment arrived at the factory, accompanied by a few experienced men who came along to install the machines. The factory workers were ecstatic about the new up-to-date machinery and everyone showed up to work bright and early the next day.

However, to their utter dismay, when they tried to activate the machines, they simply didn't turn on! The factory owner offered a few fiery words of dismay to the machine company and a few days later the workers returned to inspect the machines they installed. What they found was a total surprise. The reason the machines didn't work was because the factory had not connected the machinery to an electricity source!

נמטק: R' Reuven Karelenstein zt"l told over this story with an amazing insight. Sometimes a person does a *mitzvah* but he doesn't feel "connected" to *Hashem*. Why? Because he didn't turn on the electricity! We must first "turn ourselves on" in order to allow our ability to do avodas Hashem flow.

In this weeks parsha, Klal Yisroel finished building the edifice known as the *mishkan*. Chazal tell us that they threw themselves into the work with such electrifying energy that it was ready long before it was actually erected on Rosh Chodesh Nisan. That is the proper way to do a mitzvah.

כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה (למ-מג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

When the Jewish people finished building the Mishkan, Moshe Rabbeinu blessed them. He said, "Yehi ratzon shetishre Shechina b'maasei yedeichem." May it be the will of Hashem, that He rest His Shechina on the work of your hands. The question we have is why did Moshe give them this beracha? Hashem Himself promised them, "V'asu Li Mikdash. V'shachanti Bsocham." Hashem said, Build for Me a Mishkan and I will dwell in them. Why did they need Moshe's beracha?

R' Shimon Schwab zt" explains that the promise that *Hashem* made to His people was that when they build Him a Mishkan, He will dwell in THEM, inside their hearts. He obviously doesn't need a physical dwelling. He wanted to see His beloved children pour out their hearts in an expression of love and dedication to Him, and then He would reciprocate by resting His Shechina inside their hearts. He would share a bond of love with His people. But here, explains R' Schwab, Moshe was giving them a different blessing. He was giving them the blessing of siyata Dishmaya, that they may see the blessing in their work. How often do we work so hard toward a goal, but somehow we never actually get there. We try and we try but somehow the fulfillment of our goal eludes us. It is annoying and frustrating, but we are powerless to actually reach success. That is, because success is in the hands of *Hashem*. What the outcome will be is completely in the hands of *Hashem*. When we put in so much effort to succeed in life and it seems like things are just not going the way they should, we must remember that things are going exactly the way they should, just not the way we want. Everything is under control, just not yours.

So, the beracha that Moshe Rabbeinu gave his people is really twofold. "Yehi ratzon sheTishre Shechina b'Maase yedeichem" means that we should see the beracha and the siyata dishmaya that things should work out the way we wish them to. We should see the work of our hands be blessed with the outcomes that will fill us with joy and satisfaction.